

Η ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ ΤΟΥ ΠΑΛΗΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Η ΜΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΙΝΑΣ ΠΑΤΤΙ

Η Αδελίνα «πριμαντέννων» σέ ήλικια τριών χρόνων! Η ιδιοτροπίες της μικράς ζωιδού. Ένα «κρυφτούλι» με την περίφημη συνάδελφη της Μαριέττα Άλμπονι. Η πρώτη έμφανσίς της με την κούκλα της στην σκηνή. Ένα χάνκεστο για τέθριππο όχρρος της Αδελίνας. Η ψυχρική μητέρα της μπροστά σ' εγκαίρως και φρεμακερό σκηνικό των Τροπικών, κλπ. κλπ.

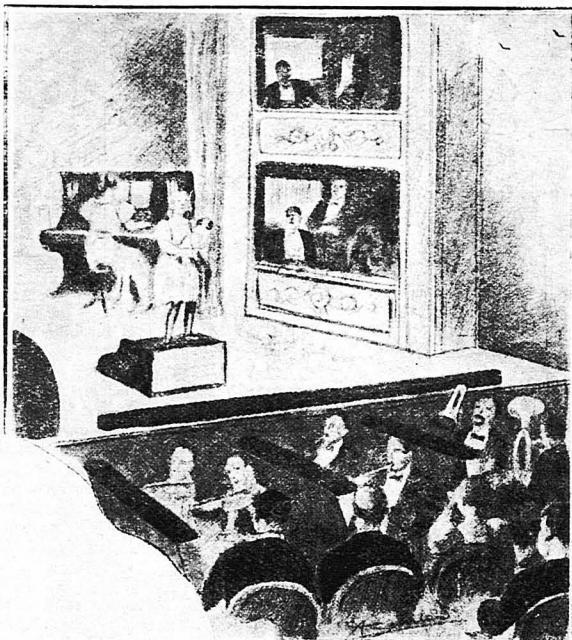
Ζωή της Αδελίνας Πάττι, της μεγαλείτερης μάιδος του περασμένου αιώνας, μοιάζει με την παραμυθένια ζωή ένας μαγγάρος άλμπονι. Καμμιά δάλλη καλλιτέχνης του παληού καιρού δεν θαυμάστηκε και δεν χειροκροτήθηκε πάντα δύο τόνου κόσμου με τόσο ξέπλουτο ένθουσιασμό, δύο από τα πρώτα παιδικά χρόνια της ή έπιτηλητική Αδελίνα. Φαντασθήτε μόνο, ότι σε ήλικια τριών χρόνων ήταν «πριμαντέννων» ...

Η Αδελίνα Πάττι γεννήθηκε στις 19 Φεβρουαρίου του 1843 στη Μαδρίτη. Μά δεν ήταν Ισπανίδα. Ο πατέρας της, ό τενόρος Σαλβατόρε Πάττι, ήταν Ιταλός κι' η μητέρα της, ή ψυροφή Κατερίνα Κιέζα, ήταν από τη Ρώμη. Τι συμπαθητική και τί άξεχαστη μορφή μητέρας αυτή της Κατερίνα Κιέζα! Πρώτη δάλλης άνακταλύψε το έξαιρετικό, τό θεϊο γάρισμα της φωνής που είχε ή κόρη της κι' αφοσιώθηκε με μάσσανστα λατρεία στην άναπτυξί του, θυσιάζοντας άδιάσθορι τη δική της σταδιοδορία.

Η Αδελίνα μοις τά πήρε όλα! συνήθιζε νά λέη χαμογελώντας στους στενούς φίλους της. Η Αδελίνα άρχισε νά τραγουδά σε ήλικια τριών χρόνων. «Υστέρα από τέσσερα χρόνια μπορούσε να «έκτελείς» δλές τις μεγάλες άριες από την οπέρες έκεινης της έποχης, από την «Κουρέα της Σεβιλλής» ως το «Εκλεήριο του ξεωτού». Χάρη τον «Δόν Πασκουάλε», ός τους «Πουριανούς», με μια τέτοια άκριβεια στον τόνο, καθώς και με μια τέτοια ευκολία στις μεταπτώσεις της φωνής, που άφηνε κατάπληκτο το άκροταίριο της. Η οικογένειά της σ' αυτό το μεταξύ, μετανάστευσε στη Νέα Υόρκη, όπου ή Πάττι είχε μια προσφική για ένα άνερχο ουμβόλαιο από τον ίμπρεσάριο Στράκοτς. Ο Στράκοτς ήταν γαμπρός του τενόρου Πάττι, γιατί είχε παντρευτή την πρώτη κόρη του Αμέλια και δεν ήταν μόνο ίμπρεσάριος, μά και μουσικός με μεγάλη πείρα στα ζητήματα της φωνής και τον τραγουδιού. Αύτος λοιπόν είχε άναλάβει τη μουσική μόρφωσι της κουνιαδούλας του κι' αυτός φρόντισε νά κάνη γνωστό σ' όλο τὸν κόσμο τὸ θάυμα τῆς φωνῆς της.

Έκεινη την έποχή, τραγουδούσε στη Νέα Υόρκη ή περίφημη Μαριέττα Άλμπονι, που μοιράζόταν με την έπισης περιττική Λίντ, τις δόξεις τού μελοδράματος στὸ Νέο Κόσμο. Η Άλμπονι, λοιπόν, θέλησε μια μέρα, από περιέργεια, νά γιωρίστη τη μικροσκοπική συνέδελφο της και παρακάλεσε τὸν Στράκοτς νά την κάνη νά τραγουδήσῃ μπροστά της. Η Αδελίνα ήταν ένα χαριτωμένο, ζωρό και γελαστό κορίτσι, μά όπως δλά τὰ άξιολάτρευτα παιδιά, είχε κι' αυτή τις ίδιοτροπίες της. «Οταν λοιπόν τῆς είπαν, ότι ή ψυροφή έκεινή κυρία που ήταν στολισμένη με πολυτελεῖς φιούμες και μ' ένα σωρό διαμαντικά, είχε πάει στὸ σπίτι τους για ν' ακούσει τη φωνή της, ή Αδελίνα δεν είπε ούτε ναί, ούτε δχι, μονάχα μ' ένα δειλό και ντροπαλό υψούσας την έπιθυμία νά παλεύη λιγάκι «κρυφτούλι» με τὴν ψυροφή Μαριέττα Άλμπονι!

Η μεγάλη ασιδός, όταν σκουσε τὴν έπιθυμία τῆς μικρούλας Αδελίνας, ξεκαρδίστηκε δπό τὸ γέλιο και δέχτηκε πρόθυμα νά παίξη μαζύ της σὸν μικρό κορίτσι. Η Άλμπονι δμως ήταν πανύψηλη κι' είχε δγαλιματθείς σῶμα. Μπορείτε,

Η Αδελίνα Πάττι παρουσιάστηκε στὸ κοινὸ μὲ τὴν κούκλα της στὴν σκηνὴν φυγαλιά της...

λοιπόν, νά φαντασθήτη πόσο κωμική ήταν μια τέτοια σκηνή. Η Αδελίνα κι' ή «ψυροφή κυρία» άρχισαν νά κυνηγούνται από δωμάτιο σε δωμάτιο, νά κάνουν δινώ-κάτω τὸ σπίτι και νά διαγεδάσσουν διό τὸν κόδμο. Σιγά-σιγά δύνατος, τόσο ή Άλμπονι, δόσο κι' δ στράκετς, καταλάθαντα, ότι τὸ «κρυφτούλι» αύτό ποὺ κρατούσε καπως ύπερθρολικά, δεν ήταν τίποτ' άλλο παρά μια πρόφασ τῆς πονηρής Αδελίνας για νά μη τραγουδήση. Μά ή Άλμπονι κάτω από ένα κρεβάτι κι' έπειτα πήγε καὶ στάθηκε μπροστά καὶ τῆς είπε, ότι δεν θά την άφηνε νά θυγή πειά από έκει κάτω, από δὲν τῆς έδινε τὴν ύποσχει, ότι θά τῆς τραγουδούσες άμεσως. Η Αδελίνα δωστόσο δεν τῆς έδωσε κακμιάς απάντη. «Ολοι τους δ μαπαπάς, ή μαμά, δ μαέστρος, ήταν ζαπλωμένης καταγής, γύρω από τὸ κρεβάτι καὶ προσπαθούσαν νό την πείσουν:

— Αδελίνα, έλλα νό τραγουδήσης...

— Αδελίνα, δεν ντρέπεσαι νά δείχνης ότι είσαι τόσο κακιά στὴν κυρία;

— Αδελίνα, απόψε, για τιμωρία σου, δεν θά φᾶς φρούτο στὸ τραπέζι! ...

Μά ή μικρούλα δωδος έξακολούθουμες νά μένη κρυμμένη κάτω από τὸ κρεβάτι καὶ νά μη δίνη κακμιάς απάντης. Κι' άξανα, σταν υστερα από λίγη ώρα άρχισαν δλοι νά κάνουν καὶ νά λύνουν τὴν πολιορκία, άκουστηκε μια νότα, μια καθαρόη, κρυστάλλινη, αιλερία νότα κάτω από τὸ κρεβάτι. Ήταν ή πρώτη, ιότα μιας περίφημης ρωμάτασσα... Η Αδελίνα έξαπλωμένη στὸ πάτωμα είχε άρχισει νά τραγουδά με τη μαγική φωνή της καὶ τελείωσε δλό τὸ κομμάτι δίχως νά κάνη κανένα λάθος. Αύτο τό ύπερφυσικό κορίτσι ήταν τότε έξημισυ χρόνων!

Η Αδελίνα διατήρησε σ' όλη της τὴ ζωή αυτές τις χαριτωμένες ιδιοτροπίες της κι' αυτή τὴν παιδική γονεία της. «Όταν έκανε τὴν έμφανσί της για πρώτη φορά μπροστά στὸ κοινό κατά τὸ 1851 στὴ Βοστώνη, μ' ένα μεγάλο κονσέρτο στὸ καλύτερο θέατρο τῆς πόλεων, μ' ένα μεγάλο κονσέρτο στὸ καλύτερο θέατρο τῆς πόλεων, μ' ένθουσίασσε σ' άφανταστο τὸ θαύμα τούς Αμερικανούς άκροτάς της με μια χαρακτηριστική ίδιοτροπία της. Η αιθύουσα ήταν γεμάτη κι' ή δρχήστρα έκτελούσε τὴν «ούβερετύρ» έτσι, τη στιγμή άκριβως πού έπροκειτο νό θυγή στὴ σκηνή ή μικρούλα Αδελίνα, θεώρησε δημάρτητο πόρη μαζύ της καὶ τὴν κούκλα της! «Ολοι τὰ παρακάλια κι' ή φοβέρεις τῶν δικῶν της δὲν κατέληγαν σὲ κανένα απότελεσμα! Η Αδελίνα τούς δήλωσε καθαρά, ότι δίχως τὴν κούκλα της δέν θά έδγανει τὸ τραγουδήση... Εκείνοι τότε έιδαν ότι έπειτε νά υποχωρήσουν καὶ τὴν άφησαν νά κάνει δχι, θέλει. Η μικρούλα «θεντέττα» λοιπόν, πού ήταν τότε δχτώ χρόνων, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά μπροστά στὸ κοινό της δλόχαρη καὶ με τὴν κούκλα στὴν άγκαλιά της τραγούδησε με μια καταπληκτική εύκολια τίς πιό δύσκολες δρίες τοῦ Ροσσίνι καὶ τοῦ Μπελίνι. Περιττό είναι τώρα νά περιγράψη κανείς τη συγκίνησι καὶ τὸν έξαλλο ένθουσιασμὸ τῶν Αμερικανῶν άκροταν της... ***

Από κείνη τὴ μέρα, ή Αδελίνα άρχισε νά λαβάνη διαρθρωτικές προτάσεις δπό δλες τὶς Πολιτείες τῆς Αμερικής. «Ολες ή μεγαλουπόλεις τὴν ζητούσαν κι' δλα τὰ θέατρα τῆς προσφέραντες ήγειμονικές άμιοιθες για κονσέρτα. Τὸν ίδιο χρόνο λοιπόν, ή μικρούλα διοίδες άρχισε μια μεγάλη «τουρνέ» στὸ Νέο Κόσμο πού έμεινε ιστορική στὸ χρονικά τοῦ μελοδράματος.

Πριν κλείσει τὰ δεκατρία χρονια, ή Αδελίνα Πάττι είχε δώσει 300 κονσέρτα! Έκείνο τώρα πού είναι έπιτηλητικό, δεν εί-

